चिंताव्याकुलितात्मानोजाताःस्मोंगिरसांवर॥ मानवानांसहस्रेषुतेषुवैशुद्धयोनिषु॥ ४९॥ अस्मान्नकश्चिन्मनसाचक्षुषावाप्यपूजयत् ॥ तेपिस्वस्थामुनिगणाएकभावमनुव्रताः ॥ ५० ॥ नास्मासुदधिरेभावंब्रह्मभावमनुष्ठिताः॥ ततोस्मान्सुपरिश्रांतांस्तपसाचातिकर्शितान्॥ ५१ ॥ उवाचखस्थंकिमपिभूतंतत्राशरीरकं॥ देवउवाच दृष्टावःपुरुषाःश्वेताःसर्वेंद्रियविवर्जिताः॥ ५२॥ दृष्टोभवतिदेवेशएभिर्दृष्टैर्द्विजोत्तमैः॥ गच्छध्वंमुनयःसर्वेयथागतमितोचिरात्॥ ५३॥ नसशक्यस्त्वभक्तेनद्रष्टुंदेवःकथंचन॥ कामंकालेनमहताएकांतित्वमुपागतैः ॥ ५४ ॥ शक्योद्रष्टुंसभगवान्प्रभामंडलदुर्दृशः॥ महत्कार्यंचकर्तव्यंयुष्माभिर्द्विजसत्तमाः॥ ५५॥ इतःकृतयुगेतीतेविपर्यासंगतेपिच॥ वैवस्वतेंतरेविप्राःप्राप्तेत्रेतायुगेपुनः॥५६॥ सुराणांकार्यसिद्ध्यर्थंसहायावैभविष्यथ॥ ततस्तदद्भुतंवाक्यंनिशम्यैवामृतोपमं॥ ५७॥ तस्यप्रसादात्प्राप्ताःस्मोदेशमीप्सितमंजसा॥ एवंसुतपसाचैवहव्यकव्यैस्तथैवच॥ ५८॥ देवोऽस्माभिर्नदृष्टःसकथंत्वंद्रष्टुमर्हसि॥ नारायणोमहद्भूतंविश्वस्रग्घव्यकव्यभुक्॥ ५९॥ अनादिनिधनोव्यक्तोदेवदानवपूजितः ॥ एवमेकतवाक्येनद्वितत्रितमतेनच॥ ६० ॥ अनुनीतःसदस्यैश्चबृहस्पतिरुदारधीः॥ समापयत्ततोयज्ञंदैवतंसमपूजयत्॥ ६१ ॥ समाप्तयज्ञोराजापिप्रजांपालितवान्वसुः ॥ ब्रह्मशापाद्दिवोभ्रष्टःप्रविवेशमहींततः॥६२॥ सराजाराजशार्दूलसत्यधर्मपरायणः॥ अंतर्भूमिगतश्चैवसततंधर्मवत्सलः॥६३॥ नारायणपरोभूत्वानारायणजपंजपन्॥ तस्यैवचप्रसादेनपुनरेवोत्थितस्तुसः॥६४॥ महीतलाद्गतःस्थानंब्रह्मणःसमनंतरं॥ परांगतिमनुप्राप्तइतिनैष्ठिकमंजसा॥६५॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोक्ष०नारायणीयेषट्त्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः॥३३६॥ ॥७॥ युधिष्ठिरउवाच यदाभागवतोत्यर्थमासीद्राजामहान्वसुः॥किमर्थंसपरिभ्रष्टोविवेशविवरंभुवः॥१॥ भीष्मउवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनं॥ ऋषीणांचैवसंवादंत्रिदशानांचभारत॥ २॥ अजेनयष्टव्यमितिप्राहुर्देवाद्विजोत्तमान् ॥ सचच्छागोप्यजोज्ञेयोनान्यःपशुरितिस्थितिः॥ ३॥

यदाभागवतोत्यर्थमित्यादिरध्यायोवैष्णवानांहिंस्रयज्ञवर्जनार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

Digitized by Google